

Meer dan twintig jaar schoot de 66-jarige Van Katwijk op de groene vogel, 12 meter hoog in de kogelvanger. Nooit kon hij in meer dan twintig jaren het beslissende schot lossen. Dan legde hij de vogel voor een ander klaar of schoot de schutter voor hem de vogel naar beneden. Maar zondag jl. om tien over half vier was het dan zo ver. Zoon Fons riep hem op voor het 100e schot van de strijd. De spanning onder de schutsboom was toen al hoog opgelopen. Er volgden nog enige blikken naar boven en beraad met de schietmeester. Daarna werd het schot gelost en onder luid gejuich van de vele aanwezigen op Kokse Hoeve vielen de resten van de vogel naar beneden. Hij was koning van het Sint Antonius en Sint Sebastianus Gilde Gemert. Blijheid bij hem, zijn echtgenote Toos, die hij tot koningin koos, zijn gildezoon Fons en voor de kinderen en kleinkinderen. Maar ook de gildebroeders waren blij, omdat ze het hem zo graag gunden.

Inhuldiging

De inhuldiging na het conclaaf, waarin hij en zijn echtgenote Toos “waardig” werden verklaard als koning en koningin, volgde een reeks handelingen vol symboliek, zoals de belofte om het zilver te onderhouden, een zilveren schild te schenken en de erewijn aan te bieden, volgden het omhangen van het koningszilver. De handwassing, waarvoor kleindochter Anna het water over zijn handen goot, het afleggen van de eed van trouw namens het gilde door zijn en het lopen over de gildevlag. Eerst toen was hij echt koning van het gilde en kon hij aan het werk voor de uitreiking van de drie zilveren kruisen aan respectievelijk tamboer Joost van Zeeland, lid van verdienste Ben Maas en Johan van de Ligt (Sint-Jorisgilde) en van de dagkoning aan Doré Penninx. Grad Welten, Martien v.d.Eijnde en Judith Maas wonnen de drie horloges.

Begin van een drukke dag

Het programma van het koningsschieten ligt al vele jaren vast. Het begint met een Gildemis in de Kerk, waarin voor het eerst de Braziliaanse Pater Luciano vooring. Dan – en toen scheen nog steeds de zon – werd de Sint-Antoniuskapel in de Deel, welke al in 1564 bestond, bezocht, werd er een kaars aangestoken, gebeden, de kapelbewaarster Mw.v. d.Eijnde, een “rooie” gildezuster, bedankt voor haar zorgen voor de kapel, een echt voorbeeld van broederschap, een tegenstelling ten opzichte van de verhalen van vroegere vijandschap tussen de beide gilden. Maar na de lunch in de openlucht vluchtten de broeders overal naar toe voor een onverwachte fikse regenbui. Regen, welke de 3 km lange optocht naar Kokse Hoeve het gilde ook nog teisterde.

Op Koks was het gelukkig droog, konden de vendels, gildehoeden en jassen drogen, zodat ze toonbaar waren bij de inhuldiging.

Pater Luciano en Burgemeester Van Diessen losten de bevrijdende schoten en toen kon de strijd om de koningstitel beginnen, waarvoor zich zeven gildebroeders hadden aangemeld. Slechts 70 minuten nam de strijd in beslag en maar 100 schoten.

